

i države veće sume novac po odgovorkupe od države potterijal u dovoljnoj pravilno sprovedila i politika na opšte interesovanih.

sastanku članova ije se o tim život- bara. I na sastan- se rad redovno od- svemu onome što lektivnom radu.

at upućuju apel na »Beograd« da ono e nabavke celokup- trebnog za ribolov potpuno obezbeđeni ljenije mogli raditi napredak svoje so- e.

druge u potpunosti etresan novi Zakon

tekst stoji izložen priijama, da bi ga ogli čitati. Šteta je ujeći broj članova e svega četiri kilo- glavnog grada Beo- od grehova preda- su se slabo starali lu opismenio. Zbog niko i ne zna za slavije«. Uprava ga mala niti ga je pi- preporučivala.

vi zadruga vrše se alju izveštaji o ulo- lome.

rodj računa o radu ana, a dogodi li se, nemo pogreši, biva nost.

da niko od ribara odredene veličine. to ne bi učinili ni

Isto tako strogo

paze da ne bi ko lovio nedozvoljenim sredstvima.

Želja je većine zadrugara da napuste dosadašnji zadružni sistem rada kao profesionalni članovi zadruga i da se uključe u državni sektor rada, u brigadni sistem. Smatraju da bi tako bili bolje ekonomski, a i socijalno osigurani za slučaj bolesti i za starost. Po brigadnom sistemu imali bi platu od države, procenat od ulova i država bi ih snabdevala svim potrebnim alatom, koji, razume se, ostaje kao državna svojina. To su pitanje iznosili pred više forume, ali ono je još uvek nerešeno. Moguće da se ta njihova želja ubuduće povoljno reši.

Celokupan inventar zadruga sastoji se iz jednog neupotrebljivog alova. Zadruga ima oko petnaest hiljada dinara gotovine.

Sav sadašnji ribolovni inventar je svojina samih zadrugara. Ribari su

hteli nabaviti jedan motor koji bi ih vukao na teren, ali u tome još nisu uspeli. Taj bi im motor uštedeo fizičke snage i oni bi potpuno sveži stizali na lovište.

Zadruga se bavi mišlju da napravi jedan veliki ribnjak. Taj bi ribnjak bio u zatvorenom kanalu (sada uvali) između ostrva Ada Nuja i desne obale Dunava sve do Višnjice, dakle u dužini od četiri kilometra. Ali Ministarstvo poljoprivrede nije moglo pristati na taj predlog iz izvesnih razloga.

Članovi zadruga sudelovali su kolektivno na spasavanju ribe sa poplavljenih površina pored Dunava. Kopali su kanale sve do Dunava da bi se riba brzo vratila u matičnu vodu. Isto tako zadruga sudeluje kolektivno u frontovskom radu svoga sela. Ova mala zadruga dobro napreduje, jer su svi njeni članovi svesni svoje profesije.

A. T.

ZAŠTITIMO PASTRVE

Pastrve nestaje... Zalosna činjenica, kojoj se kao temeljni uzrok navodi ubijanje i uništavanje riba dinamičnom, bombama i raznim eksplozivima, te svim vrstama vatrenog oružja za vrijeme rata. Uništavalo se je, ali zato sada treba na svim linijama pristupiti obnovi, i poraditi na tome da se spriječi daljnje uništavanje te naše najplemenitije ribe.

Naprijed sam spomenuo kako se riba uništavala za vrijeme rata, a sada ću iznijeti neka moja opažanja o sadašnjem stanju nekih naših pastrvskih voda, i to: Jasenice u Ličkoj Jasenici te Dretulje u Plaškom.

Unatrag desetak godina obilovale su te vode mnoštvom riba, dok su sada pastrve u njima skoro pred istrebljenjem, po neupućenim pojedincima i krio- volovcima.

Među najobičnije načine tamanjenja ribe, a ni ne spominjući lov muhom i ribicom dolazi u prvom redu lov mrcžama, koji se dosta često primjenjuje na Jasenici.

Razgovarajući sa pastirima, koji se u velikom broju nalaze na obalama spomenute vode, ispitivao sam ih, da li love ribu, kako je love i kada je love.

Pokušat ću slikovitosti radi iznijeti čitav razgovor koji se otprilike odvijao ovako:

»Mladiću, da li ti loviš ribu?«

»A... , lovim ja ribu.«

«A love li i tvoji drugovi?«

»Svi mi lovimo. Ali mi ti lovimo najviše u ljetu kad je mala voda«, odgovori on.

»S muhom lovite?« upitam.

»S muhom lovimo kad padne kiša, no inače lovimo sa žicom.«

»Kako to sa žicom?« upitam ga.

»Pa uzmemo ti čelične žice, zaoštremo je, napravimo kukicu, privežemo na kolac, pa dok ljeti ona leži pod raki-
jem (gumljem) u hladu nabadamo je i vadimo van.«

»A lovite li vi i mrežom? Ima li ko tu mrežu?«, upitam ga.

»Ima moj dedo«, ponosno će on.

»Jel velika?«

»Pa jest velika je.«

»Kako lovite s njom?«

»Preprečimo je preko vode, pa nas desetak ode uz vodu pa potjeramo, a one sve u mrežu.«

»Je li puno nahvatate?«

»Pa svaki put kad potjeramo uhvati-
mo po dvadesetak komada.«

»Jesu li velike?«

»Pa ima ih ko lakat, a ima i malih.«

»Puštate li male natrag u vodu?«

»Ne, pa zašto ih lovimo«, naivno će on, »pa male su ti slađe od velikih.«

»A dobro, jesi li kad uhvatio koju veliku?«

»Jesam«, odgovori on, ali velike ti mi ljeti lovimo rukama, pod kladama, obalom i na ponorima.«

»Kako to, na ponorima?« upitam.

»Pa tako, odi, pokazat ću ti gdje mi to lovimo.«

»Pođosmo obalom. Oko stotinu metara prije samog mjesta L. Jasenica na desnoj strani razlijeva se obično u proljeće i jesen voda. Ona tamo na par mjesta izbija iz zemlje i izlazi iz korita stvarajući oveća jezera.

Ljeti za malog vodostaja na spomenute otvore ponire u zemlju ostavljaju-
ći tek mala jezera, s promjerom do dvadesetak metara i dubinom od oko metar i po.

»Pa kako ih tu lovite?« upitam moga pratioca.

Kad padne voda, vidimo ih kako plivaju i skaču za muhama.«

»Odemo kući donesemo lopate i sje-
kire, nasječemo granja, zamutimo vo-
du, zatrpamo ponor granjem i zemljom,
da ne mogu pobjeći u njega, pa čekamo
dok se voda razbistri te ih onda lovi-
mo mrežom i rukama.«

»Je li puno nahvatate?«

»Pa lane smo uhvatili svaki po pe-
deset komada.«

U međuvremenu skupilo se oko nas nekoliko drugih pastira. Jedan oveći
pastir reče: »Ja sam tu lani uhvatio
jednu od metra. Bilo je u njoj skoro
desetak kila mesa.«

»Pa zar tu su samo velike?«

»Od kile pa dalje«, odgovori mi moj
pratilac

Slušajući ih došao sam do zaključka
da se veći komadi za malog vodostaja
sklanjaju u ponore. Oni su svi među-
sobno u vezi, pa pastrve putujući kroz
njih izlaze u spomenuta jezera, da
traže hrane i love muhe. Ti ih pastiri,
poznavajući tamošnje prilike, nemilo-
srдно progone i uništavaju.

Spomenuti način primjenjuju se ka-
ko na Jasenici, tako i na Dretulji samo
s tom razlikom, da na Dretulji nisam
čuo za slično iz ustiju samih pastira,
već mislim, da se to obavlja prikrive-
no, dok se na Jasenici svi otvoreno ti-
me bave.

Iznijevši ovo mislim, da bi bilo po-
trebno da se sa nadležnog mjesta po-
krene postupak oko sprečavanja gore
spomenutih načina tamanjenja riba.

Najsvršishodniji način mislim da bi
bio izdavanje okružnica i proglasa u
obliku plakata. U njima bi se zabranji-
vao lov bez dozvole u bilo kojem ob-
liku, i koje bi tamošnji NO-i oglasili i
tumačili narodu na javnim mjestima.

Navedenim načinom bi se mnogo
uradilo na uspostavljanju reda na tim
našim prekrasnim pastrvskim vodama.

G. I. Z. D. R.